

heder ved at indrømme Tilbagebetaling af Tolden af de Materialier, der anvendes ved Reparation af indenlandske Skibe, heri indbefattet Istandsættelse og Fornyelse af Skibsinventariet.

Ved Udregningen af Godtgørelserne vil der blive taget Hensyn til Svindet ved Materialernes Tildannelse og Forarbejdning.

Bestemmelsen om Afskrivning i Kreditoplaget for Sejldug, som er syet i Sejl,

er optagen for at forhindre, at der i Praksis opstaar Tvivl om, hvor vidt Sejl kunne henføres til Genstande, der anvendes til Reparation af Skibe.

Det Beløb, Statskassen herefter vil komme til at udrede mere i aarlig Toldgodtgørelse eller som Tilbagebetaling af erlagt Told, kan ikke angives med Nøjagtighed, men vil formentlig kunne anslaaes til ca. 140,000 Kr.

Værdien af de paa indenlandske Værfter i Aarene 1896—1900 byggede danske Skibe udgør:

Sejlskibe (heraf en Del ærnskibe).	Dampskibe (formentlig alle Jærnskibe).
1896..... 429,000 Kr.	15,000 Kr.
1897..... 453,000 —	3,800,000 —
1898..... 770,000 —	2,800,000 —
1899..... 986,000 —	2,200,000 —
1900..... 761,000 —	1,150,000 —
I alt... 3,399,000 Kr.	I alt... 9,965,000 Kr.
gennemsnitlig ca.... 680,000 Kr.	ca.... 1,993,000 Kr. aarlig.

Af Sejlskibene vare efter Drægtighed ca. 17 pCt., efter Værdi formentlig ca. 25 pCt. byggede af Jærn. Da Tolden af Materialierne kan anslaaes til 3 pCt. af Værdien for Træskibe, medens den for de øvrige Skibe antages at være 6 pCt. af Værdien, bliver den samlede Toldgodtgørelse for anvendte Materialier ved Nybygninger ca. 145,000 Kr.; heri fragaar 1½ pCt. af Skibenes Værdi ca. 40,000 Kr. Toldgodtgørelserne ved Reparationer kan formentlig ansættes til omtrent en Fjerdedel af Toldgodtgørelsen ved Nybygninger, eller ca. 36,000 Kr. Det Tab for Statskassen, der herefter fremkommer, bliver altsaa ca. 140,000 Kr.

Til § 3.

a. Af Hensyn til at støtte vore Fiskere har det oftere været foreslaaet at frigive den Fangst af Østers, som af danske Fiskere i danske Fartøjer opfiskes udenfor Søterritoriet.

Tolden af Østers har ringe finansiel Betydning. I Aarene 1896—1900 indbragte den i alt:

i 1896.....	9,155 Kr.
i 1897.....	10,495 —
i 1898.....	11,077 —
i 1899.....	13,447 —
i 1900.....	11,949 —

I alt... 56,123 Kr.,

gennemsnitlig ca. 11,225 Kr. aarlig.

Af dette Beløb udgør den Told, der er betalt af Østers, som ere indførte fra uangivet Sted (heri indbefattet Østers fiskede i aaben Sø) gennemsnitlig aarlig 3,643 Kr., hvilket altsaa turde være det højeste Toldbeløb, om hvis Tab der bliver Tale.

b. og c. Ønsket om at bidrage til Fiskeriets Fremme er ligeledes bestemmende for Forslagene om Toldfrihed for Salt til Fiskeribrug og for Fisk af egen Fangst, der er saltet om Bord i danske Fiskerfartøjer. At frigive Salt til Fiskeribrug er i Overensstemmelse med, hvad der allerede nu, i Henhold til Toldlovens § 18 f., er indrømmet for Salt, der anvendes i Agerbrugets og Kvægavlens Interesse. Og med Hensyn til Saltning om Bord er det i høj Grad ønskeligt for Fiskerne, at de ikke skulle være nødsagede til enten at bringe deres Fangst i Land i fersk Tilstand eller at skulle betale Told af den.

Hvor stort et Tab for Statskassen disse Toldlettelser ville medføre, kan ikke med Bestemthed oplyses. Til Vejledning kan dog anføres, at man i 1896 har anslaaet, at Tolden af det Salt, som paa den Tid aarlig anvendtes ved Fiskesaltning paa Jyllands Vestkyst, kunde ansættes til 5 å 6000 Kroner, samt at Indførselen af saltet Fisk fra uangivet Sted hidtil har været af forsvindende Betydning. Den hele Indtægtsnedgang ved de her omhandlede Lettelser vil formentlig næppe overstige ca. 10,000 Kr.